

DERDE JAARGANG - NUMMER: 29 - JULI 2021

In dit nummer onder andere:

- * Een Willem Ruys - Installatietechnicus spreekt via zijn dochter.
- * Uitgebreide media-aandacht voor de Willem Ruys.
- * Het schip van de maand: het ms Langkoeas - 1949.
- * Het Lloyd-vlaggenmast-project komt op stoom!
- * Foto-upgrade van de maand en korte berichten.
- * Herstoffering Tambora-stoel uit 1910.

Heeft u enig idee wat dit Middeleeuws 'heren-gilet'
met de Lloyd te maken heeft?

COLOFON

'LLOYD - MAIL'
Eindredactie: Ed van Lierde
Tekstcorrectie:
Josje van Lierde-Olivier

Uitgever:
Ed van Lierde - Netersel
Telefoon: 0497 - 840999
E-mail: Lloydexpo19@gmail.com

KATA PENGANTAR

De 75e tewaterlating-verjaardag van onze 'Grand Old Lady', Willem Ruys is, na het gezamenlijke persbericht van Damen Naval, Museum Scheldewerf en het Lloyd-Atelier, zeker niet zonder media-aandacht gebleven. U kunt op de homepage van onze website zien wat uiteindelijk de impact is geweest. Fantastisch om vast te mogen stellen dat 'onze Willem' zeker nog niet in de vergetelheid is geraakt en bij velen nog emoties losmaakt. We zijn daar, overigens met bijzonder genoegen, met name in de maand juni, druk mee geweest.

Het moge duidelijk zijn dat het aantal oud-Lloydmedewerkers dat nog op onze aardbodem rondloopt de komende decenia sterk afneemt. Dit betekent dat onze roemruchte Koninklijke Rotterdamse Lloyd binnen redelijke afzienbare tijd alleen nog maar in (geschiedenis-)boekjes is terug te vinden. Het is daarom verrassend te kunnen vaststellen als je contact krijgt met een vrijwilliger van het Historisch Kostuummuseum te Delft waar, onder het motto: "iets wat vroeger met aandacht is gemaakt, is vaak zo goed van kwaliteit dat het nog een ronde mee kan!", Middeleeuwse kostuums 'opgedikt worden' met Koninklijke Rotterdamse Lloyd knopen.

..... en nu we het toch over materieel erfgoed hebben, laten wij u graag de resultaten zien van de herstoffering van de Tamborastoel met een velours-stof die nagenoeg identiek is aan die van 111 jaar geleden, een pronkstuk uit 1910.

Ed van Lierde

ONS COMITÉ VAN AANBEVELING

De leden van het Comité van Aanbeveling verbinden hun eigen, goede naam aan het Lloyd-Atelier. Hiermee willen zij de belangrijkheid van het onderwerp (de Koninklijke Rotterdamse Lloyd en al haar voorgangers in relatie tot de vaart op Nederlands Indië) onderstrepen. Zij geven hiermee tevens aan dat de poging van het Lloyd-Atelier het genoemde onderwerp uit de vergetelheid te houden, bij haar in goede handen lijkt. Momenteel bestaat het Comité uit de volgende leden (alfabetische volgorde):

Mr. Hein van Ameijden
Algemeen directeur Damen-Schelde
Naval Shipbuilding te Vlissingen.

Gerard Cox
Acteur, zanger, scenarioschrijver,
cabaretier, columnist te Rotterdam.

Wieteke van Dort
Actrice, zangeres, cabaretiëre te
Den Haag.

Het door het Lloyd-Atelier, ook namens Damen Naval en Museum Scheldewerf (beide te Vlissingen), rondgestuurde persbericht bleek tot mijn genoegen voor de Zeeuwse media, in het kader van '75 jaar-tewaterlating Willem Ruys', volledig overbodig te zijn. Zonder aanmoediging van onze kant ontstond eind mei al een ware mediahause vanuit Zeeland en met nóg groter genoegen mochten wij vaststellen dat men kennelijk gemakkelijk het Lloyd-Atelier wist te vinden. Zaak was dus om de media uit de rest van Nederland ook zo enthousiast te krijgen.

Nu, z'on halve maand na de 75e verjaardag van Willem Ruysd, is duidelijk geworden dat de media ruim op deze voor ons zo speciale dag heeft gereageerd en dat het merendeel van de reacties uit de provincie Zeeland komt. TV, Radio, Dagbladen, weekbladen, 'Schelde Schakels', Zeeuwse musea en enkele Indische websites hebben over onze Grand Old Lady bericht. Wat ons betreft fantastisch, niet in de laatste plaats omdat het bijna 30 jaar geleden is dat ze naar de bodem van de Indische Oceaan zonk!

Wilt u een uitgebreid overzicht van wat bovenstaande media er van hebben gebrouwen? Klik dan de volgende websitelink aan: www.lloydatelier.nl Deze link brengt u naar de website van het Lloyd-Atelier. Klik vervolgens op de Willem Ruys - foto bovenaan en aanschouw wat aan media-uitingen is verzameld.

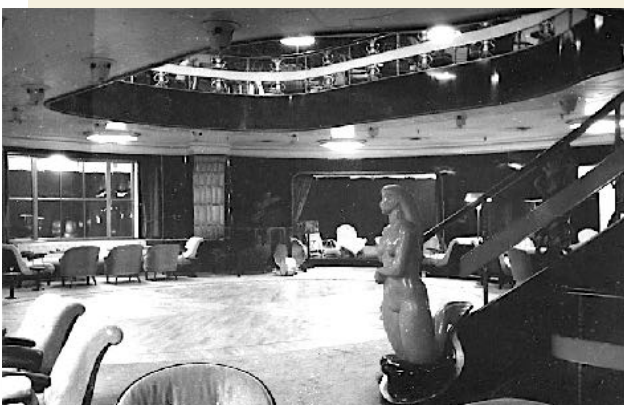
ODE AAN DE WILLEM RUYS door W.P. - 2007

Met je sonore stem gaf je het startsein voor mijn lange reis. Het ging door merg en been. Een trilling voer door het gehele schip toen je je van je trossen losmaakte. Langzaam werd je massieve gedaante de haven uitgesleept en langzaam maalden de machtige schroeven door het water.

Ach, Willem Ruys, je was ons laatste toevluchtsoord. Velen haalden opgelucht adem toen ze aan boord kwamen. Eiland van rust. Eindelijk was het dan nog velen op het laatste nippertje gelukt en nu stonden ze met gezin en hutkoffers op de drempel van een totaal nieuw leven. Al die opgebroken Indische levens..... Natuurlijk was het een wreed en onvrijwillig afscheid, je liet per slot van rekening een heel leven en je ziel achter. Achtergelaten in je verre geboorteland. Je wist niet beter. Voor mijn ouders moest dat nog veel erger zijn geweest. Bij hen is elke vezel van hun lichaam doordrenkt van Indië. Ze ademden, aten en dronken Indië. De kustlijn was inmiddels al niet meer zichtbaar. Het werd fris aan dek. De xylofoon spoorde ieder vriendelijk aan zich te verzamelen. Het was etenstijd. Het ritmisch deuntje werd door de

Djongos (messbediende) verspreid die met dat slagapparaat op zijn arm vlot over de dekken liep. Dat betekende snel omkleden en dan naar de eetzaal. Via de grote hal met de sjieke hardhouten trapleuningen die eindigden in een krul van liefelijke zeemeerminnen die koketteerden met hun blote borsten, liep je snel naar de hutten. Stiekem haalde ik er mijn hand overheen. Ik droeg voor het eerst mijn lange broek en kon al bij de ouderen aanschuiven. Dan snel die eindeloze smalle gangen door met links en rechts hutten en nogmaals hutten...

Heerlijk opgefrist na zo'n emotionele dag liep je al snel de ijskoude eetzaal binnen. De weë etenslucht vermengd met de koude airco deed, halverwege de eetzaal, al meteen mijn zwakke maag geweld aan. Niet zeeziek worden. Diep ademhalen. Niet door de ramen naar buiten kijken waar je de horizon met enige regelmaat zag verdwijnen. Niet naar die keiharde boterballen reiken die toch niet uit te smeren waren. Wel naar die schitterende menukaarten. Wat waren ze prachtig getekend: veelal speelse apen in een komische menselijke situatie of gewoon mooie nautische thema's. Ik verzamelde ze allemaal. En als ik niet kon gaan omdat ik weer eens groen en geel te bed lag, nam Ma ze liefdevol voor me mee. 's Avonds was er de genoeglijke drukte op het achterdek of de gezellige dansavondjes en 's middags zocht je een plaatsje in een dekstoel bij het zwembad of je kon ook meedoen met een soort ringwerpen met rondgevlchten kabeltouwen. Je werd wel beziggehouden. Ik was nog te jong voor de poolbar waar de kroegtjigers elkaar moed indronken.

Dan had je Pa die ineens zo heel anders was, alsof er een enorme last van hem was afgevallen. Pa die altijd al heel vroeg op was en ons zoals die ene keer vroeg in de ochtend aanspoorde om toch een blik te werpen op de rokende vulkaan de Stromboli waar we vlak langs voeren. Of die dag dat hij Ma te hulp moest schieten omdat we allemaal doodziek op bed lagen vanwege het ruwe weer in de Golf van Biscaye. Het schip had toen nog geen stabilisatievinnen (die werden veel later bij de verbouwing tot cruiseschip in 1958 aangebracht). Je rolde zowat je nest uit en ik kotste alles onder. Maar je beleefde ook nog spannende dingen zoals bij de doortocht van het Suezkanaal, dat was niet alleen vanwege die paar meters aan weerskanten van het schip, maar meer door de reacties van enkele Arabieren aan wal op de aanwezigheid van de jonge meiden die enthousiast over de railing hingen en naar de mannen zwaaiden. We werden echter ongevraagd vergast op een real live show. De mannen aan de wal trokken hun jalaba (lange mannenjurken) omhoog en toonden hun staat van opwinding waar menig kameel een minderwaardigheidscomplex van kreeg. "Kafouche kabir" werd ons nageschreeuwd. Ik had wel enig idee wat dat inhield.

Ach, Willem Ruys, je hebt natuurlijk ook al die opbloeiende amoureuze liaisons gezien. Daar waar de jeugd aan boord de vakantie liefde vierde. De meisjes veranderden in die weken tot aantrekkelijke jonge vrouwen, stelde ik verrast vast. En tenslotte had je daar als apotheose die vreselijk koude aankomst in hartje winter in Rotterdam. Het was een onmogelijke taak om tussen al die afhalers te proberen je familie te ontdekken. Wist ik veel dat mijn zuster haar zwarte haren rood had geverfd.... Het was een emotioneel weerzien na vier lange jaren.

Ach, Willem Ruys alias Achille Lauro, mooie schuit die alle wereldzeeën had bevaren, menig Indiëganger zal zich met jou verbonden weten. Er ging dan ook wat door me heen toen ze je in de Middellandse zee kaaptten en ik later vernam dat je uiteindelijk brandend de diepte ingleed..... Met jou verdronken helaas ook deze jeugdherinneringen in de zee van mijn alledaagse gebeurtenissen.

Tabeh! lieve Willem, rust zacht in jouw element!

EEN WILLEM RUY'S INSTALLATIETECHNEUT SPREEKT VIA ZIJN DOCHTER

Door Carla Rietveld (oudste dochter)

Mijn vader Arie Rietveld, geboren 13 oktober 1923 in de Boergoensestraat 21 te Rotterdam Charlois! Na de lagere school en de MULO is hij in de oorlogsjaren in dienst getreden bij de Firma Van Rietschoten en Houwens Installatietechniek te Rotterdam. Begin 1946 is hij overgeplaatst naar Vlissingen en ging hij werken aan de "Willem Ruys" die toen op de helling lag van Scheepswerf De Schelde. Daarna was hij betrokken bij de afbouw en heeft hij een aantal proefvaarten gemaakt! Het was "zijn schip"! Tijdens de tewaterlating op 1 juli 1946 stond hij er samen met zijn verloofde bij, nu 75 jaar geleden!

In 1950 is hij een eigen bedrijf begonnen in Land & Scheeps-koeltechniek! In 1998, op 75-jarige leeftijd, heeft hij het bedrijf verkocht. De "Willem Ruys" had een heel bijzondere plek in zijn hart en tijdens de kinderjaren van mijn zusje en mij vertelde hij bijna

Arie Rietveld

dagelijks over die prachtige tijd in zijn leven! Toen hij in 2004 plotseling overleed hebben wij een aquarel van de "Willem Ruys" af laten drukken op zijn rouwkaart. Namens Carla Rietveld (oudste dochter)!

Uit de jubileumkrant over de Koninklijke

Zeg in het bijzijn van Arie Rietveld geen kwaad woord over de Willem Ruys, want dan heb je echt de poppen aan het dansen, "Dan kom je aan mijn ziel. Er gaat geen dag voorbij of ik moet aan dat schip denken!" Een foto in zijn werkkamer herinnert hem dagelijks aan 'zijn' favoriete schip. De leuning langs de trap die naar zijn werkvertrek voert, is gemaakt van het hout waarmee de Willem Ruys werd betimmerd en het dagelijks benutte bestek getuigt ook al van een hechte band met het schip.

Bezoek aan Lloyd-Atelier

24 Juni 2021 j.l. hebben wij, Johann en ik het Lloyd-Atelier bezocht in Netersel, dat waren we al een poos van plan, maar nu gingen we in het kader van de Tewaterlating van de "Willem Ruys" op 1 Juli 1946, nu 75 jaar geleden! We werden heel gastvrij ontvangen door Ed & Josje van Lierde in een prachtige ambiance. Wat hebben zij beiden een werk verricht met zoveel liefde voor de KRL. Het Atelier is nog in wording maar zodra je daar binnenkomt proef je het scheepvaartverleden, zo mooi!

Een stukje Willem Ruys -trapeleuning en -sleutel.

Ik heb nog wat herinneringen van de "Willem Ruys", die mijn Vader heeft bewaard, overhandigd en ga nu op zoek naar meer. Mijn advies aan mensen die in het bezit zijn van materialen uit de Lloyd-periode, schenk ze aan het Lloyd-Atelier voordat alles straks verloren gaat en in de container verdwijnt, dat is eeuwig zonde! Chapeau voor Ed & Josje, het was een super heerlijke dag, met prachtige verhalen! Het gaf me het gevoel dat mijn Vader erbij was, wat zou hij hebben genoten! Heel veel dank namens Carla Rietveld & Johann G. Stuit te Vlissingen.

Donatie in natura (Redactie)

Carla Rietveld bracht enkele verrassende Lloyd-items mee naar ons Brabants Atelier. Op de foto hier links ziet u een stuk van de houten leuning die op de vorige pagina wordt beschreven, daarnaast ziet u ook een sleutel van de Willem Ruys met het opschrift: 'M.S. Willem Ruijs - KASTEN ADMINIST.' Op de andere

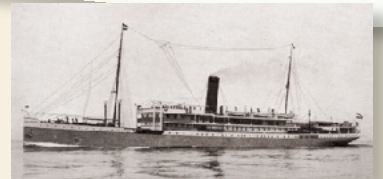
kant van de sleutel de Engelse tekst: 'STAMP - RETURN TO N.V. ROTTERDAMSCH LLOYD - ROTTERDAM.'

HERSTOFFERING TAMBORA-STOEL

Vóór herstoffering.

Tijdens de Slamatherdenking op 27 april van dit jaar was ook Modjokerto-kleindochter Tijda Deisz aanwezig. Bij de persoonlijke rondleiding die ik Tijda die dag gaf, liet ik ook de Tambora-stoel zien die wellicht in een toekomstig projectje zou kunnen worden gerenoveerd. Enthousiast gaf Tijda toen aan een bijdrage voor herstoffering te zullen storten.

Het werd méér dan een bijdrage!

Na een offerteaanvraag bij een Bredase meubelstoffeerder, besloot Tijda een tweede bijdrage te storten zodat zij het gehele offertebedrag in één klap rond kon maken. De stoffeerder deed vervolgens het Lloyd-Atelier te Netersel aan en bracht diverse veloursstoffen mee om de oorspronkelijk stof zo dicht mogelijk te kunnen benaderen. Inmiddels heeft de Tambora-stoel een ware verjongingskuur ondergaan en aan de foto hiernaast ziet u dat dit wonderschoon, met zo goed als dezelfde stof, is gelukt. Méér dan uitgebreide dank dus aan Tijda Deisz en vergeef me Tijda als ik hieronder jouw geweldige geste ook ga gebruiken om de renovatie van één of mogelijk meerdere van de Baloeranstoelen via donaties mogelijk te maken.

met nieuwe stoffering.

De Baloranstoelen zijn al sinds tien jaar onderdeel van de 'Ed van Lierde Collectie', sindsdien hebben de salonstoelen een heel avontuur achter de rug en zijn ze nodig aan renovatie toe.

Een indrukwekkende reis

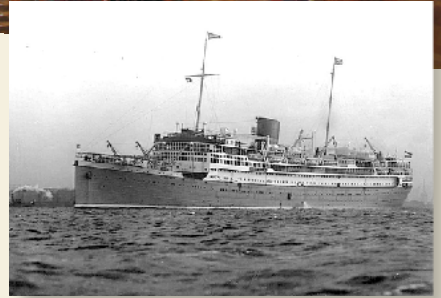
De vier, qua stoffering totaal verschoten, Baloran-stoelen waren in de loop der jaren op diverse locaties te bewonderen, ik noem: Museum-Oudehorne, Laurenskerk te Rotterdam, Scheepvaart en Transport College te Rotterdam, Rotterdams Welvaren te Rotterdam, De Laak te Eindhoven - Damen-Schelde te Vlissingen en het Lloyd-Atelier te Netersel. Al het nodige vervoerswerk heeft onze onovertroffen 'Hofvervoerder' Ben Hof's vrijwillig op zich genomen.

Een stoel minder

Zoals u wellicht weet, is één exemplaar van het mooie Art Deco-quartet, dat met een salontafel werd gecombineerd, tijdens de permanente expositie bij 'De Delft' aan de Schiehaven gestolen (januari 2016) of zoals dat heet 'ongevraagd in permanente bruikleen genomen!'

Donatie-project om een, twee of drie stoelen te kunnen renoveren

Gestimuleerd door het goede, zeer gewaardeerde voorbeeld van Modjokerto-kleindochter Tijda Deisz, heb ik bij de stoffeerder eveneens een offerte voor een Baloranstoel aangevraagd. Omdat de hoeveelheid stof voor de Baloran-stoel aanmerkelijk groter is en het binnenwerk (veren) van de zittingen ook gerenoveerd moet worden, kwam de stoffeerder op een bedrag van € 525,- In alle bescheidenheid wil ik onze lezers graag in overweging geven voor dit Baloran-renovatieproject te doneren. We houden het op één stoel, wie weet meer stoelen elk bedrag en elk bedragje helpt!

Doet u mee? graag dan uw gewaardeerde bijdrage storten op bankrekening: NL 46 RABO 0341072567 t.n.v. Ed van Lierde, graag onder vermelding van 'Bijdrage renovatie Baloran-stoel'

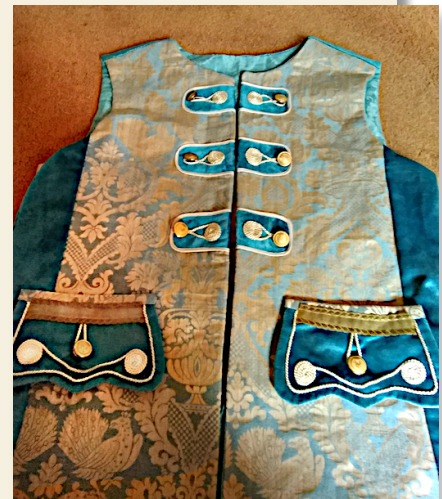

HOBBYVLIJT MET HERGEBRUIK VAN LLOYD-KNOPEN

Je moet er maar opkomen: een 18e eeuwse herengilet creëren met daarop knopen uit de 20e eeuw en passend bij een 'ladies outfit'. Nóg interessanter voor ons, dat ook nog eens doen met knopen van de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd!

Herengilets bestaan vanaf het einde van de 18e eeuw en destijds behoorde dit mouwloze vest uitsluitend de heren toe. Dames droegen vanaf de 18e eeuw ook gilets, maar dan **onder** hun kleding. Na 1920 waagden overigens ook de eerste dames zich aan deze herenstijl, Marlène Dietrich was zo'n voorloper.

Wij kregen dit kunstwerkje digitaal opgestuurd door Inge Hartkamp van Houweling uit Delft, hobbymatig werkend voor het Historisch Kostuumatelier

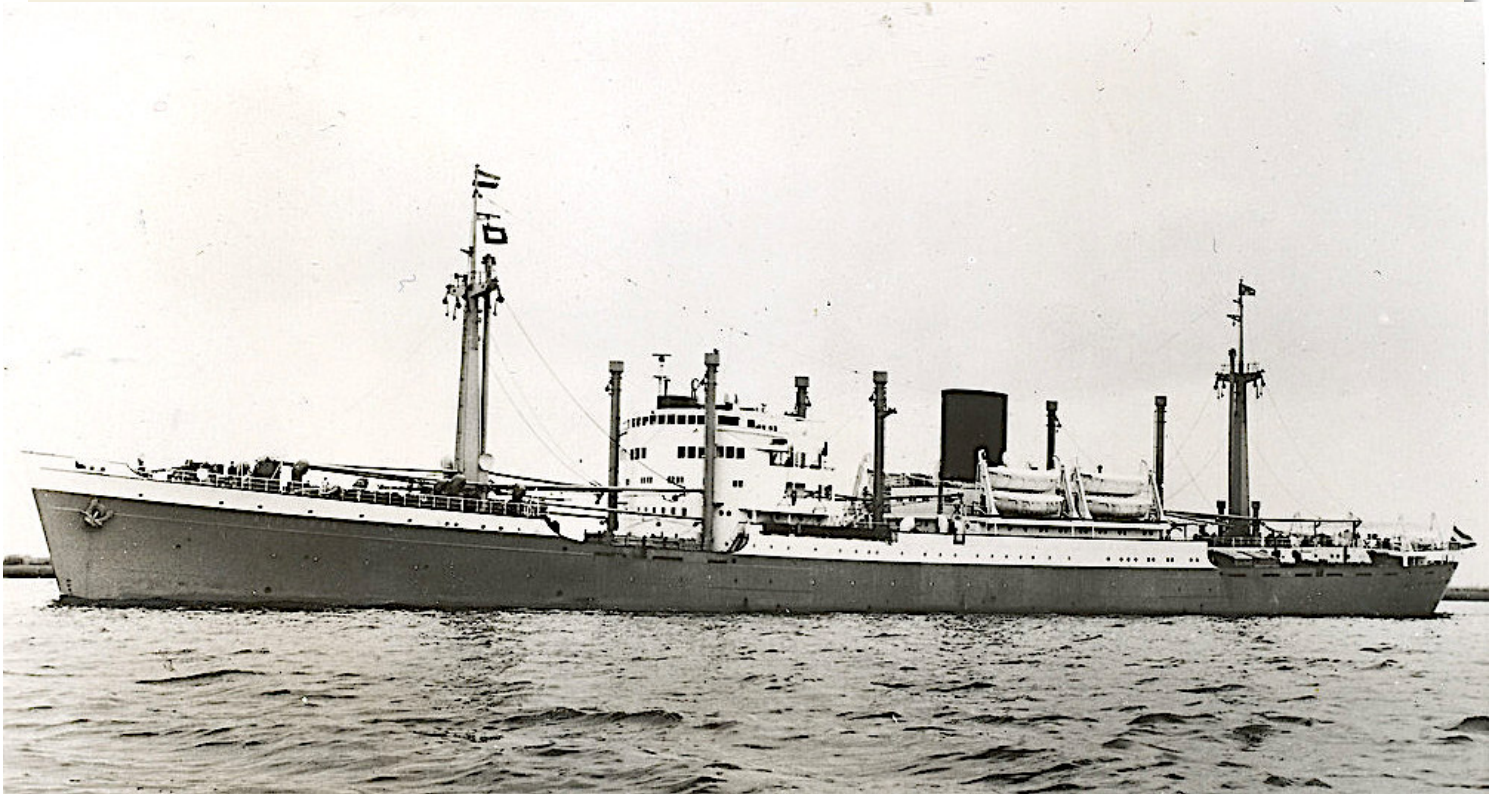
aldaar. Inge had bijzondere knopen verkregen: "Ik vind het leuk om onderzoek te doen naar de oorsprong van objecten, en zo kwam de website van de Rotterdamse Lloyd naar boven. Materialen die we in het atelier gebruiken, komen overal vandaan. Maar we kijken altijd naar kwaliteit en vormgeving. Zo zie je maar iets wat vroeger met aandacht is gemaakt, is vaak zo goed van kwaliteit dat het nog een ronde mee kan!"

Wie zijn wij om tegen te gaan spreken dat die Koninklijke Rotterdamsche Lloyd knopen het op het nagemaakte 18e eeuwse herengilet niet goed zouden doen! Geïnteresseerd om iets meer van dat Kostuumatelier te zien? klik dan op de volgende link: <https://www.somethingextra.nl/>

Karakteristiek en beknopte levensloop

Het ms Langkoeas (2) werd op 19 februari 1949, als zogenaamd 'verbeterde Garoet-type', tewatergelaten bij N.V. Machinefabriek & Scheepswerf P. Smit Jr. te Rotterdam (bouwnummer 594). De Langkoeas had accommodatie voor 28 passagiers en was ingericht voor pelgrimvervoer. Zij was een zusterschip van het ms Slamet en ms Blitar en werd in 1973 verkocht aan de Trikora Lloyd - Indonesia. In 1984 werd het ms Langkoeas op 35-jarige leeftijd te Taiwan gesloopt.

Technische gegevens

Roeletters: PNFH. Type: Vrachtschip met 67 bemanningsleden, 'full scantling', 3 dekken met accommodatie voor 28 passagiers en 1400 pelgrims. Lengte over alles: 156,87 meter, Breedte: 19,12 meter, Holte: 11,28 meter, Diepgang: 9,52 meter. Bruto tonnage: 9.270 reg. ton, Netto tonnage: 5.552 reg. ton, Deadweight: 12.420 ton. Twee Sulzer dieselmotoren met elk 6 cilindres (720x1250), totaal 8.400 rpk. Twee bronzen schroeven zorgden voor een dienstsnelheid van 16 mijl/uur.

Opa Ruys, Theo Ruys en dochter bij de doop van de Langkoeas - 1949

Tewaterlating bij Scheepswerf P. Smit Jr. te Rotterdam op 19 februari - 1949

Kapitein Lubbers met zeven prijswinnaars van de ms Garoet-modelbouwwedstrijd - 1953

2e WTK Koen van Uitert en collega repareren een dekwinch - 1962

Chinese matrozen met een uitgebreide paintjob - 1962

HWTK H.Swaneveld - Kap. N.Destree - 1e Strm. A. Warmerdam - ll. Strm. J.Brouwer, etc.- 1967

KORTE BERICHTEN

Donaties

Zeer gewaardeerde donateurs van de afgelopen periode zijn: Een donateur uit het Noorden des Lands, die anoniem wenst te blijven - Cor Pol, Slammat-kleinzoon - Eimert de Waard, oud Lloyd Baas/timmerman - Bas Kruis, Oud Lloyd-Matroos en Anje ten Have, Slammat-dochter.

Alle donateurs wederom hartelijk dank voor dit zeer gewaardeerde support!

15 jaar geleden; "Oprichting KRL-Museum!"

Bijna heb ik u in de Willem Ruys-drukke vergeten te melden dat 15 jaar geleden, om precies te zijn op 2e Pinksterdag, het Koninklijke Rotterdamsche Lloyd Museum te Oudehorne door oud Lloyd-Baas-Timmerman/Bootsman Jan Munter, werd geopend. Wie had kunnen bevroeden dat het KRL-Museum sinds die tijd een 'bewogen' ontwikkeling zou doormaken en dat van het oorspronkelijke hobby-idee al snel niet veel meer over was en dat de ontwikkelingen in rap tempo de hobby op een hoger level hadden gebracht? (s.v.p dubbelklik op de **15!**)

Lloyd-verhalen worden 'gereset'!

Zoals u wellicht weet is onze, in 14 jaar zorgvuldig opgebouwde website, niet ongeschonden uit het tussenjaar 2019 gekomen. Wat er precies is gebeurd is vooralsnog onduidelijk. Na terugname van de site was wél duidelijk dat honderden foto's waren verdwenen en hele hoofdstukken niet waren terug te vinden. Een van die hoofdstukken was Lloyd-verhalen met maar liefst 55 authentieke belevenissen door oud Lloyd-collega's op schrift gezet. Maar ik heb goed nieuws voor u: weinig is verloren gegaan en ik ben al begonnen met het opnieuw construeren van de verhalen. Dat is een redelijke monsterklus, dus zal enige tijd nemen.

FOTO-UPGRADE VAN DE MAAND

ms Maas Lloyd - 1956

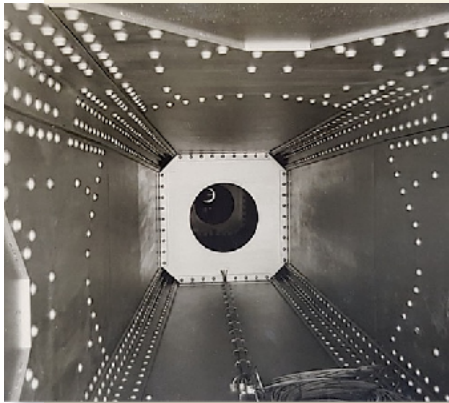
Deze bijzonder scherpe zwart/wit foto is elf jaar na de Tweede Wereldoorlog genomen. De Maas Lloyd ligt hier afgemeerd aan de Lloydkade te Rotterdam en zoals u ziet geeft de kleuren-update van het Lloyd-Atelier nóg meer diepte. Het fijne staalwerk van de walkranen en kleine Maas-golfjes maken deze kleurenfoto helemaal af zoals bekend een genot om te mogen maken!!

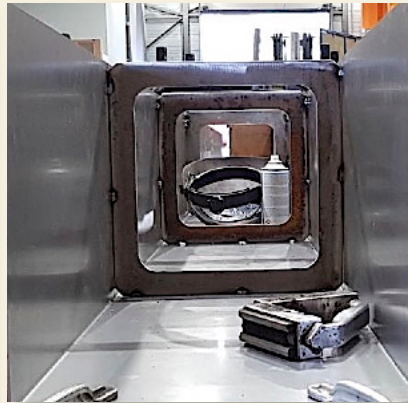
Nu Corona aan het wijken is, komt langzaam maar zeker de ketel weer op stoom. Zo ook het Lloyd-vlaggenmast-Project dat, financieel gezien, vorig jaar al rond kwam en op het technische tweespan: Arie de Waardt en Harry van der Brugh drijft. De heren zijn momenteel drukdoende bij Marine repair B.V. te Dordrecht, de woonplaats van Arie. Tijdens het ontwerpproces heeft Harry zich van zijn virtueuze en niet te verbeteren kant laten zien. Het lijkt wel of er een volwaardig, professioneel ingenieursbureau aan de slag is, inclusief materiaaluitslagen op tekening die door de computer worden gelezen en door de snijmachine Van Marine Repair B.V. worden uitgesneden tot puzzelstukjes die traks de mast compleet maken. De foto's onder zijn door Harry genomen en laat Arie, met mast in aanbouw, in zijn volledige comfortzône zien. Ondertussen ben ik met het betere bouwvakwerk bezig en heb de parkeerplaats naast het Lloyd-Atelier verlengd zodat die precies aansluit op het fundament van de vlaggenmast, waarvan ik de ondergrond (zie vierkant stuk van 2 bij 2 meter) met geel zand heb geprepareerd, zie foto rechts.

De ondergrond voor het fundament is gereed!

De originele Wonosari-mast in constructie 1952

De vlaggenmast op schaal 2021

De Lloyd-vlaggenmast in volle lengte!

Arie de Waardt

Nog eens de Lloyd-vlaggenmast in volle lengte!

Grondlegger Willem Ruys J.D. Zn. met zijn vlag en eerste zeilschip, het barkschip: 'Cornelis Wernard Eduard' - 1839

